

Svar (26/1 98)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Idégruppen havde til opgave at fremkomme med forslag, der kan lette omsætningen af fast ejendom. På denne baggrund fremkom Idégruppen med i alt 30 forslag.

De 30 forslag varierer meget i kompleksitet. Desuden vedrører en række af forslagene områder, der helt eller delvist henhører under andre ministerier end Erhvervsministeriet.

Forinden forslagene kan omsættes til et konkret lovforslag, har jeg derfor fundet det mest rigtigt, dels at analysere hvert af de 30 forslag indgående med hensyn til indhold, konsekvenser og gennemførelsesmåde, dels at drøfte visse af forslagene med de øvrige relevante ministerier.

Dette omfattende arbejde er nu ved at være tilendebragt. Det er derfor min forventning, at jeg i løbet af kort tid kan sende et udkast til lovforslag i bred høring hos relevante organisationer mv.

De bemærkninger, som udkastet til lovforslag måtte give anledning til, vil jeg naturligvis vurdere meget nøje. Herefter vil lovforslaget blive fremsat i Folketinget.

Spm. nr. S 860

Til justitsministeren (18/12 97) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Er ministeren enig i de synspunkter, som formanden for Folketingets Retsudvalg, Bjørn Elmquist, har fremsat i Berlingske Tidende den 3. december 1997, hvori det hedder, at »Hvis bagmandspolitiet ikke mener, at det er muligt at rejse straffesag mod rådgiverne, der har solgt deres firmaer til selskabstømmere, eller domstolene ikke mener, at man skal rejse bevisbyrden, så skal der udarbejdes en lov om rådgiveransvar«, og »Man kan gå ind i, om folk, der lever af at rådgive andre, kan pålægges en særlig pligt – et rådgiveransvar. Der må være en formodning om, at de burde have indset, hvad det drejede sig om. Så må vedkommende i retten bevise, at der rent faktisk var en anledning til at være i god tro«, og agter ministeren at fremsætte et lovforslag med et sådant indhold?«

Svar (20/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Man skal vel i almindelighed være varsom med at kommentere synspunkter, som man alene kender gennem andres gengivelse.

Helt generelt kan jeg dog henvide til, at det er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, at anklagemyndigheden har bevisbyrden for tiltaltes skyld i straffesager, og at det således påhviler anklagemyndigheden at bevise, at en tiltalt har begået en bestemt strafbar handling, og at de subjektive betingelser for at straffe har været tilstede – forsæt eller uagtsomhed. Det indgår heri, at beviset har en sådan styrke, at der ikke er nogen rimelig tvivl om tiltaltes skyld (in dubio pro reo).

Spm. nr. S 1095

Til justitsministeren (16/1 98) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Er det korrekt, at det af politiet længe efterlyste, og for kriminalitetsbekæmpelsen og -opklaringen vigtige genkartotek med DNA-prøver ikke allerede er etableret på grund af modstand fra den radikale retsordfører Bjørn Elmquist, og hvornår kan det forventes, at kartoteket bliver en realitet på den måde, at det omfatter såvel sigtede som dømte?«

Begrundelse

Der henvises til Aktuelt og Jyllands-Posten fra den 3. januar 1998.

Svar (26/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

En arbejdsgruppe under Justitsministeriet afgav i slutningen af 1996 en rapport om etablering af et DNA-profilregister. I rapporten anbefales det, at der oprettes et DNA-profilregister til brug for efterforskning af straffesager.

Rapporten har været til høring hos en række myndigheder og organisationer.

På baggrund af rapportens anbefalinger og de indkomne høringssvar overvejer vi her i Justitsministeriet for tiden, om – og i givet fald i